

॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ निष्कैवल्यं निश्चितं कैवल्यं मरणं यस्मिन् तत्तथा ॥ ३६ ॥ प्रत्यपद्यत प्रविष्टः ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ इति कर्णपर्वणि नैलकं
ठीये भारतभावादीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ५ ॥ स्वेनच्छंदेन इच्छया आततायिनः शस्त्रपाणेः ॥ १ ॥ भद्रां सुभद्रां बलिभृतः करदान् ॥ २ ॥ ३ ॥ अरक्षन् घोषयात्रायां भरतान् दुर्योधनादीन् ॥ ४ ॥
रथिनः समहामात्रान् गजान् श्वान् ससादिनः ॥ पत्तिव्रातांश्च संक्रुद्धो निघ्नन् कर्णो व्यदृश्यत ॥ ३१ ॥ तद्वध्यमानं पांडूनां बलं कर्णास्त्रतेजसा ॥ विशस्त्रपत्रदेहासु
प्राय आसीत् पराङ्मुखं ॥ ३२ ॥ अथ कर्णास्त्रमस्त्रेण प्रतिहत्यार्जुनः स्मयन् ॥ दिशंस्वंचैव भूमिं च प्रावृणोच्छरदृष्टिभिः ॥ ३३ ॥ मुसलानीव संपेतुः परिघाडवचे
षवः ॥ शतघ्न इव चाप्यन्येव ज्ञाप्युग्राणि चापरे ॥ ३४ ॥ तैर्वध्यमानं तस्मै न्यंसपत्य श्वरथद्विपं ॥ निमीलिताक्षमत्यर्थं बभ्राम च ननाद च ॥ ३५ ॥ निष्कैवल्यं तदा
युद्धं प्रापुर्ध्वनरद्विपाः ॥ हन्यमानाः शरैरात्तास्तदा भीताः प्रदुहुवुः ॥ ३६ ॥ त्वदीयानां तदा युद्धे संसक्तानां जयैषिणां ॥ गिरिमस्तं समासाद्य प्रत्यपद्यत भानुमान्
॥ ३७ ॥ तमसा च महाराज रजसा च विशेषतः ॥ न किंचित्प्रत्यपश्याम शुभं वायदिवाऽशुभं ॥ ३८ ॥ ते त्रस्यंतो महेश्वासारात्रियुद्धस्य भारत ॥ अपयानंततश्चक्रुः
सहिताः सर्वयोधिभिः ॥ ३९ ॥ कौरवेष्वपयातेषु तदाराजन्दिनक्षये ॥ जयं सुमनसः प्राप्य पार्थाः स्वशिविरं ययुः ॥ ४० ॥ वादित्रशब्दैर्विविधैः सिंहनादैः सग
जितैः ॥ परानुपहसंतश्च स्तुवंतश्चाच्युतार्जुनौ ॥ ४१ ॥ कृतेऽवहारे तैर्वीरैः सैनिकाः सर्व एव ते ॥ आशीर्वाचः पांडवेषु प्रायुज्यंत नरेश्वराः ॥ ४२ ॥ ततः कृतेऽवहारे च प्रहृ
ष्टास्तत्र पांडवाः ॥ निशायां शिविरं गत्वान्यवसंत नरेश्वराः ॥ ४३ ॥ ततो रक्षः पिशाचाश्च श्वापदाश्चैव संघशः ॥ जग्मुरा योधनं घोरं रुद्रस्याक्रीडसन्निभं ॥ ४४ ॥
इति श्रीमहाभारते कर्णपर्वणि प्रथमे युद्धदिवसे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ५ ॥ धृतराष्ट्र उवाच स्वेनच्छंदेन नः सर्वानवधीह्यत मर्जुनः ॥ न त्वस्य स
मरे मुच्येदंतकोप्याततायिनः ॥ १ ॥ पार्थश्चैको हरद्रुद्रामेकश्चाग्निमतर्पयत् ॥ एकश्चेमां महीं जित्वा चक्रे बलिभृतो नृपान् ॥ २ ॥ एको निवातकवचानहनदिव्य
कार्मुकः ॥ एकः किरातरूपेण स्थितं सर्वमयोधयत् ॥ ३ ॥ एको ह्यरक्षद्रुरतानेको भवमतोषयत् ॥ तेनैकेन जिताः सर्वे महीपाल्युग्रतेजसा ॥ ४ ॥ न तो निंघाः प्रश
स्यास्ते यत्ते चक्रुर्ब्रवीहितत् ॥ ततो दुर्योधनः सूतपश्चात्किमकरोत्तदा ॥ ५ ॥ संजय उवाच हतप्रहतविध्वस्ता विवर्मायुधवाहनाः ॥ दीनस्वरादूयमाना मा
निनः शत्रुनिजिताः ॥ ६ ॥ ते अस्मदीयाः न निंघाः तेशब्दस्याभ्यासाद्वाक्यत्रयमिदं तथा दुर्योधनोऽपि निंघः अपितु ततः विस्तृतः तादृशं शत्रुं प्राप्य ख्यातिं गत इत्यर्थः ॥ ५ ॥ हताः ताडिताः प्रह
ताश्छिन्नावयवाः विध्वस्ताः वाहनेभ्योऽधःपातिताः ॥ ६ ॥